

Súd: Najvyšší správny súd Slovenskej republiky
Spisová značka: 4Stk/20/2022
Identifikačné číslo spisu: 8019200700
Dátum vydania rozhodnutia: 14. júna 2023
Meno a priezvisko: JUDr. Monika Valašiková
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:8019200700.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDR. Moniky Valašikovej, PhD., LL.M., a členov senátu JUDr. Zuzany Mališovej a prof. JUDr. PhDr. Petra Potáscha, PhD., v právnej veci žalobcu: Správa bytov a domov s.r.o., so sídlom Jesenná 3239/11, 058 01 Poprad, IČO: 48 006 319, právne zastúpený: VALACHOVIČ & PARTNERS s.r.o., Mostová 2, 811 02 Bratislava, proti žalovanej (sťažovateľke): Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom Bajkalská 21/A, P.O.BOX 29, 821 01 Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. SK/0088/99/2019 zo dňa 22.08.2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/53/2019-124 zo dňa 9. júna 2022, takto

r o z h o d o l :

I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

II. Žalobcovi sa p r i z n á v a voči žalovanej právo na úplnú náhradu trov kasačného konania.

O d ô v o d n e n i e

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove (ďalej aj „krajský súd“ alebo „správny súd“) podľa ust. § 191 ods. 1 písm. c) Správny súdny poriadok (ďalej aj „SSP“) rozhodol vo veci tak, že zrušil rozhodnutie žalovanej č. SK/0088/99/2019 zo dňa 22.08.2019 v spojení s rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre prešovský kraj č. P/0379/07/18 zo dňa 16.01.2019 a vrátil vec žalovanej na ďalšie konanie.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca bol napadnutým rozhodnutím postihnutý za tri skutky (konania), ktoré mali samostatný skutkový priebeh a vyvolali samostatné následky, teda išlo

o viacčinný súbeh skutkov a na základe toho je nutné považovať uloženú sankciu za úhrnnú. Z toho vyplýva, že pre vyslovenie „viny“ a uloženie sankcie je nevyhnutné, aby žalobca každým z troch uvedených skutkov naplnil skutkovú podstatu konkrétneho správneho deliktu. Ak sa zistí, že v prípade niektorého z týchto skutkov o správny delikt nejde, či už zo skutkových dôvodov alebo dôvodov nedostatočného podkladu pre právnu kvalifikáciu skutku ako správneho deliktu, správny súd nemá inú možnosť ako napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie orgánu verejnej správy, pretože nemá v zmysle Správneho súdneho poriadku možnosť meniť rozhodnutie po úprave sankcionovaných skutkov, ale má len právo sankčnej moderácie.

3. Napadnutým rozhodnutím žalovanej bolo potvrdené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ktorým bol žalobca postihnutý za celkovo tri skutky.

4. Tretí skutok, pre ktorý bol žalobca sankcionovaný mal spočívať v tom, že ako správca bytového domu Q., ul. V., súp. č. XXXX, orientačné č. X, XX, X. v rozpore s ustanovením § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., v zmysle ktorého je správca povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu a v rozpore so Zmluvou o výkone správy nepredložil vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za rok 2016 najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka; čím neposkytol službu v súlade so zmluvnými dohodnutými podmienkami a v súlade so zákonnými požiadavkami v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z., a teda riadne.

5. Vo vzťahu k tomuto tretiemu skutku odvolacie námietky odvolateľa (žalobcu), že správa o činnosti správcu bola predložená prostredníctvom zástupcov vlastníkov, odvolací správny orgán vyhodnotil tak, že z predloženej Zmluvy o výkone správy nevyplýva dohoda o spôsobe predloženia správy o činnosti správcu týkajúcej sa bytového domu, vyúčtovania fondu prevádzky, údržby a opráv a vyúčtovania úhrad za plnenia na jednotlivé byty vlastníkom bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome a zároveň z ustanovenia § 8a ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov jednoznačne vyplýva povinnosť, pričom nositeľom tejto povinnosti je práve účastník konania ako správca, ktorého povinnosťou je objektívne preukázať splnenie zákonom stanovenej povinnosti, čo však účastník konania nepreukázal. Samotné odovzdanie správy o činnosti zvoleným zástupcom vlastníkom bytov, bez preukázania skutočnosti, že jednotlivým vlastníkom bytového domu bola správa o činnosti predložená v zákonom stanovenom termíne, nie je možné považovať za dôkaz splnenia povinnosti vyplývajúcej z citovaného ustanovenia zákona o vlastníctve bytov.

6. Správny súd však dospel k záveru, že toto právne posúdenie povinnosti žalobcu ako správcu bytového domu nebolo správne, a preto nebolo možné sa stotožniť s kvalifikáciou predmetného konania ako správneho deliktu žalobcu.

7. Správny súd podotkol, že zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov č. 182/1993 Z. z. neukladá povinnosť zahrnúť okolnosti doručovania - predkladania - oboznamovania sa - vlastníkom bytov s listinami správcu do ustanovení Zmluvy o výkone správy.

8. Na druhej strane, pokiaľ ide o definičné rozlišovanie pojmov v zákone, ako to žalobca predostrel v žalobe, bez pochyby bolo možné prisvedčiť jeho názoru, že zákon rozlišuje rôzne činnosti - povinnosti správcu bytového domu, a preto aj rôzne pomenúva spôsoby ich oznamovania vlastníkom bytov a nebytových priestorov. Taktó zákon č. 182/1993 Z. z. ukladá správcovi v rámci jeho činnosti povinnosť v súvislosti s niektorými aktmi jeho činnosti tieto vlastníkom bytov predložiť (§ 8a ods. 2); niektoré doručiť (§ 8a ods. 1); niektoré zverejniť na mieste obvyklom (§ 8b ods. 2). Vzhľadom na to, že nejde o synonymá, nie je možné jednoduchou úvahou obísť toto zákonné rozlišovanie a pri skúmaní konania správcu na to neprihliadať a tam, kde právo rozlišuje, nerozlišovať. Z uvedeného dôvodu potom bolo potrebné podriaďiť konkrétnu skúmanú povinnosť žalobcu pod jeden zo zákonných spôsobov, ktorým sa zabezpečuje oznamovanie s činnosťou žalobcu vlastníkom bytov a nebytových priestorov.

9. Tretieho deliktu sa mal žalobca v tomto skutku dopustiť tým, že konal v rozpore s § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. Správny súd citoval ustanovenie § 8a ods. 2 zákona, ktorým je správcovi uložená povinnosť, požadovanú správu vlastníkom bytov predložiť v stanovenom termíne. Krajský súd mal za to, že zákon určil pre tento typ výsledkov činnosti správcu jednu príslušnú formu oboznamovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov s ňou. Popri tom zákon č. 182/1993 Z. z. v ustanovení § 8a ods. 5 upravil aj styk vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome so správcom, ktorý má zabezpečovať zástupca vlastníkov, ktorý informuje vlastníkov o činnosti správu a o dôležitých otázkach prevádzky domu, nie je však oprávnený rozhodovať o veciach vymenovaných v zákone.

10. Navyše správny súd zistil z administratívneho spisu, že podľa čl. V. bod 8. Zmluvy o výkone správy zo dňa 27.06.2016 uzavretej medzi žalobcom ako správcom bytového domu Sázava a vlastními bytov a nebytových priestorov v tomto bytovom dome, sa účastníci zmluvy dohodli, že styk vlastníkov so správcom zabezpečuje zástupca vlastníkov zvolený na schôdzi a informuje vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o činnosti správcu a o dôležitých otázkach prevádzky domu.

11. Na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov oboch vchodov zo dňa 11.10.2016, okrem iného boli schválení ako zástupcovia vlastníkov pre vchod č. 9 p. Kubus, pre vchod č. 11 p. Kolenčíková. Z listiny zo dňa 30.05.2017 vyplýva, že zástupcovia vlastníkov bytov bytového domu Sázava, p. A. a p. A. prevzali vyúčtovanie za rok 2016 pre vlastníkov bytov domu Sázava a vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2016 za jednotlivé byty, fond opráv a správu o činnosti za rok 2016. Obaja zástupcovia potvrdili, že vyúčtovanie odovzdajú vlastníkom bytov na proti podpisu a podpisové listiny odovzdajú správcovi do 10.06.2017.

12. Vzhľadom na zákonnú úpravu, ktorá nešpecifikuje, že správca je povinný doručovať v prípade ako je tento, osobne vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o činnosti, s prihliadnutím na to, že zákon i Zmluva uzavretá medzi žalobcom a vlastními bytov a nebytových priestorov v dome umožňuje zabezpečenie styku medzi správcom a vlastními v dome prostredníctvom zástupcov vlastníkov, a so zohľadnením toho, že príslušní zástupcovia vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome správu a ostatné listiny o činnosti správcu prevzali osobne a mali ich doručiť proti podpisu všetkým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome, nebolo podľa názoru správneho súdu správne kvalifikovať konanie žalobcu ako správny delikt podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a spočívajúci v porušení ustanovenia § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.

13. Podľa názoru správneho súdu v tejto veci žalovaná nesprávne právne posúdila vec, pretože nesprávne vyložila, interpretovala príslušnú právnu normu určujúcu povinnosť žalobcu ako správcu bytového domu, pričom nielenže bez opory v zákone zrejme „nadkvalifikovala“ jeho povinnosť, ale ani dostatočne nevysvetlila právnu normu tak, aby bolo zrejmé, prečo žalobca ako správca bytového domu v tomto prípade, hoci explicitne zo zákona to nevyplýva, mal povinnosť- predložiť správu vlastníkom bytov a nebytových priestorov dome - prakticky realizovať osobným doručením vlastníkom bytov a nebytových priestorov.

14. Správny súd preto rozhodnutie žalovanej v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP (nesprávne právne posúdenie veci) zrušil a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie.

II.

Kasačná sťažnosť, vyjadrenie

15. Proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Prešove podala žalovaná v procesnom postavení sťažovateľky (ďalej len „sťažovateľka“) dňa 25.07.2022 kasačnú sťažnosť podľa ust. § 438 SSP. V kasačnej sťažnosti uviedla, že zastáva názor, že Krajský súd v Prešove vec nesprávne správne posúdil. Sťažovateľ trvá na tom, že žalobca ako správca porušil povinnosť v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. h)

zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého je predávajúci povinný zabezpečiť predaj výrobkov. Predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, ku ktorému došlo tým, že žalobca ako správca bytového domu Q., ul. V., X., v rozpore s ust. § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., v zmysle ktorého je správca povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu v rozpore so zmluvou o výkone správy nepredložil vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za rok 2016 najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka, čím neposkytol službu v súlade so zmluvnými dohodnutými podmienkami v súlade so zákonnými požiadavkami v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z., a teda riadne.

16. Sťažovateľka ďalej uviedla, že sa nestotožňuje so závermi krajského súdu o nesprávnom posúdení vzťahu „k tretiemu skutku“, nakoľko v správnom konaní nebolo preukázané, že by si žalobca ako správca splnil svoju zákonnú povinnosť predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok 2016, najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka.

17. Podľa sťažovateľky došlo nepochybne k porušeniu ust. § 8 ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a jednotlivých priestorov. Sťažovateľka trvá na tom, že samotné odovzdanie správy o činnosti zvoleným zástupcom vlastníkov bytov bez preukázania skutočností, že jednotlivým vlastníkom bytového domu bola správa o činnosti predložená v zákonom stanovenom termíne, nie je možné považovať za dôkaz splnenia povinností vyplývajúcej z citovaného ustanovenia zákona o vlastníctve bytov, nakoľko z dikcie zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov jednoznačne vyplýva povinnosť predložiť správu o činnosti vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome.

18. Sťažovateľka ďalej uviedla, že je pravdou, že podľa ust. § 8a ods. 5 zákona o vlastníckych bytov a nebytových priestorov zástupca vlastníkov bytov informuje vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o činnosti správcu a o dôležitých otázkach prevádzok domu, avšak z predmetnej dikcie zákona nevyplýva, že by bolo splnením povinností správcu predložiť správu o svojej činnosti vlastníkom, predloženie správy o činnosti zástupcom vlastníkov bez ďalšieho preukázania predloženia správy o činnosti správcu samotným vlastníkom tak, ako je uvedené v ust. § 8a ods. 2 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Zároveň je sťažovateľka názoru, že ak je potrebné rozlišovať pojmy „doručit“ a „predložiť“ rovnako je tiež potrebné rozlišovať pojmy „predložiť“ a „zverejniť na mieste obvyklom“, čo má za následok, že zverejnenie správy o činnosti na mieste obvyklom neznamená, že správa o činnosti správcu bola predložená všetkým vlastníkom ak s takýmto predložením správy o činnosti správcu vopred nesúhlasili aj samotní vlastníci. Z predloženého administratívneho spisu vyplýva, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal predloženie predmetnej správy vlastníkom bytov a nebytových priestorov.

19. Sťažovateľka trvala na tom, že bez preukázania skutočností, že jednotlivým vlastníkom bytového domu bola správa o činnosti predložená v zákonom stanovenom termíne, nie je možné považovať predloženie správy o činnosti správcu zástupcom vlastníkov za dôkaz splnenia skutočností vyplývajúcej z citovaného ustanovenia zákona o vlastníctve bytov.

20. V tejto súvislosti sťažovateľka zdôraznila, že žalovaný správny orgán preskúmal napadnuté rozhodnutie čo do výrokovej časti rozhodnutia, i čo do jeho odôvodnenia v úzkej súvislosti s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom nezistil dôvody na jeho zrušenie. Žalovaný správny orgán sa vyjadril ku všetkým námietkam žalobcu uvedených v odvolaní, ako aj v podanej žalobe, dôkladne sa oboznámil s obsahom administratívneho spisu prislúchajúceho k predmetnému rozhodnutiu a ustálil, že správny orgán prvého stupňa konanie žalobcu ako účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom vo vzťahu ku kontrolným zisteniam. Nedostatky boli presne a spoľahlivo zistené. Na základe vyššie uvedených skutočností zastáva názor, že kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove bol vydaný v rozpore so zákonnými právnymi predpismi, v dôsledku čoho navrhol, aby podľa ust. § 440 ods. 1 písm. g/ SSP Najvyšší správny súd Slovenskej republiky preskúmaný rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

21. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti zo dňa 29.09.2020 uviedol, že podľa jeho názoru sťažovateľky v kasačnej sťažnosti neuviedla žiadne nové skutočnosti ani právne argumenty, ktoré by neboli známe už súdu konajúcemu v prvej inštancii. Žalobca zastáva názor, že správny súd sa s predmetnou argumentáciou sťažovateľky dostatočným spôsobom vysporiadal v napadnutom rozsudku a považuje kasačnú sťažnosť za zjavne nedôvodnú. Má za to, že podľa jeho názoru ust. § 8a ods. 2 bytového zákona neukladá povinnosť doručiť správu o svojej činnosti správcovi domu za predchádzajúci rok individuálne každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome osobne. Má za to, že toto ustanovenie nevyklučuje doručovanie prostredníctvom tretej osoby.

22. Keďže právna úprava v ust. § 8a ods. 2 bytového zákona neukladá správcovi presný spôsob, akým má byť správa o jeho činnosti za predchádzajúci rok predložená vlastníkom bytov a nebytových priestorov a rovnako ani neukladá povinnosť túto správu doručovať priamo a osobne každému jednotlivému vlastníkovi, nemožno na účely správneho trestania výkladom a interpretáciou rozširovať dispozíciu tejto právnej normy v neprospech žalobcu.

23. Žalobca ďalej uviedol, že prvostupňový, ako aj druhostupňový správny orgán vec nesprávne právne posúdili, keď konanie žalobcu kvalifikovali ako správny delikt podľa ust. § 4 ods. 1 písm. h) ZoOS. Základnou zásadou, ktorú musia správne orgány v podmienkach materiálneho právneho štátu pri správnom trestaní bez výnimky dodržiavať je zásada legality. Z tejto vyplýva, že za správny delikt možno považovať iba také konanie, ktoré zákon výslovne pomenúva. S tým súvisí aj požiadavka predvídateľnosti protiprávneho konania, v zmysle ktorej adresáti právnych noriem musia mať možnosť predvídať, za aké konanie môžu byť sankcionovaní. S poukazom na odôvodnenie rozsudku, ako aj argumentáciu žalobcu nemožno hodnotiť rozhodnutia prvostupňového ani druhostupňového správneho orgánu za súladné s týmito základnými zásadami správneho trestania. Žalobca vyjadril názor, že oba správne orgány konali svojvoľne, keď bez opory v dotknutých zákonných ustanoveniach nadkvalifikovali povinnosť žalobcu ako správcu bytového domu podľa ust. § 4 ods. 1 písm. h) ZoOS v spojení s ust. § 8a ods. 2 bytového zákona. V tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodovaciu činnosť NS SR rozhodnutie sp. zn. 8Sžo/49/2013 a sp. zn. 6Sžf/15/2011.

24. Žalovaná podľa názoru žalobcu konala a rozhodla v rozpore so základnými zásadami administratívno-právneho trestania, najmä v rozpore so zásadou legality a zásadou in dubio pro reo. Na základe vyššie uvedených skutočností považuje napadnutý rozsudok za správny, zákonný a náležite odôvodnený a navrhuje kasačnú sťažnosť zamietnuť.

III.

Konanie na kasačnom súde

25. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa ust. § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ riadne a včas podľa ust. § 443 ods. 2 písm. a) SSP, že táto bola podaná oprávneným subjektom (§ 442 ods. 1 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

26. Rozhodol bez nariadenia pojednávania, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s ust. § 455 SSP).

27. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 6S/53/2019-124 zo dňa 9. júna 2022, ktorým tento zrušil rozhodnutie žalovanej č. SK/0088/99/2019 zo dňa 22.08.2019 v spojení s rozhodnutím Slovenskej obchodnej inšpekcie, Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre prešovský kraj č. P/0379/07/18

zo dňa 16.01.2019 a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia s poukazom na ust. § 191 ods. 1 písm. c) SSP.

28. Z obsahu administratívneho spisu kasačný súd zistil, že prvostupňový správny orgán svojím rozhodnutím podľa ust. § 3 ods. 4, § 4 ods. 1, ods. 2 písm. h) zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veci ochrany spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov podľa § 46 zákona o správnom konaní rozhodol tak, že účastníkovi konania (žalobcovi) pre porušenie povinnosti predávajúceho podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“);

1. správne účtovať ceny pri predaji výrobkov alebo pri poskytovaní služieb - podľa § 4 ods. 1 písm. d) zákon č. 250/2007 Z. z., ku ktorému došlo tým, že účastník konania - poskytovateľ služby ako správca bytového domu Polyfunkčnej vybavenosti

na ul. E.. Q., súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XX, XX., X., vo vyúčtovaní nákladov za služby spojené s bývaním za rozúčtovacie obdobie 01.02. - 31.12.2016 v časti VODA nesprávne vyúčtoval spotrebiteľovi - pisateľovi podnetu cenu nákladov za studenú vodu vo výške 58,41 € za spotrebu 22,91661 m³ s použitím náhradného spôsobu výpočtu spotreby vody z dôvodu nesprístupnenia bytu v stanovenom termíne 12.01.2017 bez právneho dôvodu a napriek skutočnosti, že po dodatočnom dohodnutom sprístupnení bytu dňa 04.02.2017 bola na vodomery studenej vody zistená nulová spotreba, čím bol spotrebiteľ poškodený vo vyúčtovaní nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2016 o sumu 58,41 €.

2. zabezpečiť poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie podľa § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z., ku ktorému došlo tým, že účastník konania - poskytovateľ služby ako správca

- bytového domu Polyfunkčnej vybavenosti na ul. E.. Q., súpisné číslo XXXX, orientačné číslo XX, XX, X. v rozpore s § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z. z.“), v zmysle ktorého je správca povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu a zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome a v rozpore so Zmluvou o výkone správy nevykonal a nepredložil vlastníkom bytu - pisateľovi podnetu vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia za celý rok 2016 najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka

- bytového domu Q., ul. V.. súpisné číslo XXXX, orientačné číslo X, XX, X. v rozpore s § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., v zmysle ktorého je správca povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí a spoločných zariadení domu,

ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu a v rozpore so Zmluvou o výkone správy nepredložil vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za rok 2016 najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka, čím neposkytol službu v súlade so zmluvnými dohodnutými podmienkami a v súlade so zákonnými požiadavkami v zmysle zákona č. 182/1993 Z. z., a teda riadne, zistené pri výkone kontroly dňa 28.03.2018 a 12.07.2018 za účelom prešetrenia spotrebiteľských podnetov Po 651/2017 a Po 931/17 v sídle účastníka konania Správ bytov a domov s. r. o., Jesenná 3239/11, Poprad, uložil podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. pokutu vo výške 2.000 €, slovom dvetisíc eur, ktorú je účastník konania povinný zaplatiť do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia poštovou poukázkou typu „U“ alebo príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú: SKXX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS - XXXXXXXX.

29. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že v dňoch 28.03.2018 a 12.07.2018 boli inšpektormi SOI so sídlom v Prešove v sídle žalobcu vykonané kontroly v súlade s ustanovením zákona č. 128/2002 Z. z. zamerané na dodržiavanie ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. a zákona č. 182/1993 Z. z. a prešetrenie podnetov spotrebiteľov evidovaných správnym orgánom pod č. Po 651/2017 a Po

931/2017. Na základe výsledkov kontroly správny orgán dospel k záveru, že účastník konania podľa jeho názoru nezabezpečil dodržiavanie povinnosti predávajúceho podľa ust. § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z., ku ktorému došlo tým, že žalobca ako správca bytového domu polyfunkčnej vybavenosti na ul. L. Svobodu, súp. č. 4885, orientačné číslo 93, 95, Poprad, vo vyúčtovaní nákladov za služby spojené s bývaním za rozúčtovanie za obdobie od 01.02. do 31.12.2016 v časti VODA nesprávne vyúčtoval spotrebiteľovi (pisateľovi podnetu) cenu nákladov za studenú vodu vo výške 58,41 € s použitím náhradného spôsobu výpočtu spotreby vody z dôvodu nesprístupnenia bytu v stanovenom termíne bez právneho dôvodu a napriek skutočnosti, že po dodatočnom dohodnutom sprístupnení bytu dňa 04.02.2017 bola na vodomere studenej vody zistená nulová spotreba. Ďalej zistil porušenie povinnosti podľa ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z., v zmysle ktorého je predávajúci povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne použitie, ku ktorému došlo tým, že žalobca ako správca na vyššie citovaného bytového domu v rozpore s § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z., v zmysle ktorého je správca povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu a v rozpore so Zmluvou o výkone správy nevykonala a nepredložila vlastníčkovi bytu (pisateľovi podnetu) vyúčtovanie použitia fondu prevádzky údržby a opráv a úhrad za plnenia za rok 2016 v lehote do 31.05. nasledujúceho roka a ďalej, že ako správca bytového domu Sázava, ul. Šrobárova, súp. č. 2611, orientačné číslo 9, 11, Poprad, v rozpore s § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. nepredložil vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti, najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka, čím neposkytol službu v súlade so zmluvnými dohodnutými podmienkami a v súlade so zákonnými podmienkami podľa zákona č. 182/1993 Z. z., a teda riadne a včas.

30. Prvostupňový správny orgán konštatoval, že žalobca týmto konaním naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 4 ods. 1 písm. d) a § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z., za ktoré mu uložil vyššie uvedenú pokutu.

31. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté druhostupňovým rozhodnutím žalovanej zo dňa 22.08.2019 tak, že odvolanie žalobcu bolo zamietnuté a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie zo dňa 16.01.2019 bolo potvrdené.

32. V rozsudku Krajského súdu v Prešove je podrobne opísaný celkový priebeh administratívneho konania, preto ho najvyšší správny súd vo svojom rozsudku už nebude opakovat', len naň v celom rozsahu poukazuje.

IV.

Právne predpisy a právne názory kasačného súdu

33. Podľa § 2 zákona č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), predmetom kontroly vnútorného trhu je zisťovanie, či predávané výrobky a poskytované služby sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorým je aj zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov.

34. Ustanovenie § 4 ods. 1 zákona o štátnej kontrole vnútorného trhu, stanovuje pôsobnosť SOI, ktorá zahŕňa aj dozor nad plnením povinností stanovených správcami bytových domov zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, t. j. či sú služby poskytované správcami domov vlastníkom bytov a nebytových priestorov - spotrebiteľom v súlade so zmluvnými a zákonnými podmienkami.

35. Podľa § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa, predávajúcim sa rozumie osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná a v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

36. Podľa § 2 písm. i) zákona o ochrane spotrebiteľa, službou sa rozumie akákoľvek činnosť alebo výkon, ktorý je ponúkaný spotrebiteľovi odplatne alebo bezodplatne vrátane činností upravených

osobitnými predpismi, nad ktorými vykonávajú dozor profesijnej komory alebo iné orgány verejnej správy, ako sú uvedené v § 19.

37. Podľa § 4 ods. 1 písm. d) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného ku dňu, ku ktorému mal žalobca plniť povinnosť, predávajúci je povinný správne účtovať ceny pri predaji výrobkov alebo pri poskytovaní služieb.

38. Podľa § 4 ods.1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane, predávajúci je povinný zabezpečiť predaj výrobkov a poskytovanie služieb spôsobom, ktorý umožňuje ich riadne a bezpečné použitie.

39. Podľa § 6 ods. 2 zákona, č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, (zákon č.182/1993 Z. z.), správa domu je obstarávanie služieb a tovaru, ktorými správca alebo spoločenstvo zabezpečuje pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome

- a) prevádzku, údržbu, opravy a udržiavanie spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, príslušného pozemku a príslušenstva,
- b) služby spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru,
- c) vedenie účtu domu v banke,
- d) vymáhanie škody, nedoplatkov vo fonde prevádzky, údržby a opráv a iných nedoplatkov,
- e) iné činnosti, ktoré bezprostredne súvisia s užívaním domu ako celku jednotlivými vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome.

40. Podľa § 8 ods. 1 zákona č. 182/1995 Z. z., správcom môže byť právnická osoba alebo fyzická osoba podnikateľ, ktorá má v predmete podnikania alebo v predmete činnosti správu a údržbu bytového fondu; správca, ktorý spravuje bytové domy, musí spĺňať aj podmienky podľa osobitného predpisu. Činnosť správcu môže byť vykonávaná len podľa tohto zákona.

41. Podľa § 8a ods. 1 zákona č.182/1993 Z. z., vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome uzatvoria so správcom písomnú zmluvu o výkone správy. Zmluva o výkone správy, jej zmena alebo jej zánik sa schvaľuje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Schválená zmluva o výkone správy alebo jej zmena, alebo jej zánik je záväzný pre všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak je podpísaný nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a správcom. Správca je povinný schválenú zmluvu alebo jej zmenu doručiť každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome. Na doručovanie sa vzťahuje osobitný predpis. (týmto osobitným predpisom je podľa odkazu Civilný sporový poriadok).

42. Podľa § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. v znení k 31.05.2017 (kedy mal žalobca plniť povinnosť), správca je povinný najneskôr do 31. mája nasledujúceho roka predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za predchádzajúci rok týkajúcej sa domu, najmä o finančnom hospodárení domu, o stave spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, ako aj o iných významných skutočnostiach, ktoré súvisia so správou domu. Zároveň je povinný vykonať vyúčtovanie použitia fondu prevádzky, údržby a opráv, úhrad za plnenia rozúčtované na jednotlivé byty a nebytové priestory v dome. Ak správca končí svoju činnosť, je povinný 30 dní pred jej skončením, najneskôr v deň skončenia činnosti, predložiť vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti týkajúcej sa tohto domu a odovzdať všetky písomné materiály, ktoré súvisia so správou domu vrátane vyúčtovania použitia fondu prevádzky, údržby a opráv a úhrad za plnenia. Zároveň je povinný previesť zostatok majetku vlastníkov na účtoch v banke na účty nového správcu alebo spoločenstva.

43. Podľa § 8a ods. 5 zákona č. 182/1993 Z. z., styk vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome so správcom zabezpečuje zástupca vlastníkov zvolený na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome (ďalej len "schôdza vlastníkov"). Zástupca vlastníkov informuje vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o činnosti správcu a o dôležitých otázkach prevádzky domu. Zástupca vlastníkov je povinný uplatňovať voči správcovi požiadavky vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome v súlade so zmluvou o výkone správy. Zástupca vlastníkov nie je oprávnený rozhodovať o veciach, o ktorých môžu rozhodovať len vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome podľa § 14.

44. Podľa § 8b ods. 2 písm. l) zákona č.182/1993 Z. z., pri správe domu je správca povinný priebežne zverejňovať na mieste v dome obvyklom v spoločných častiach domu alebo na webovom sídle správcu, ak ho má zriadené, postup pri obstarávaní tovarov a služieb, v rámci zabezpečovania prevádzky, údržby, opravy, rekonštrukcie a modernizácie a pri všetkých iných činnostiach spojených so správou domu, vrátane jednotlivých cenových ponúk.

45. V správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánom verejnej správy sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde (§ 2 ods. 1, ods. 2 SSP).

46. Správne súdy v správnom súdnictve preskúvajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom (§ 6 ods. 1 SSP).

47. Úlohou správneho súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi predpismi.

48. Kasačný súd preskúmal rozsudok správneho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, preskúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a konanie jemu predchádzajúce a to najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

49. Najvyšší správny súd po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Prešove po preskúvaní napadnutého rozsudku a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku.

50. Ako vyplýva z obsahu prvostupňového rozhodnutia, žalobca bol postihnutý za tri skutky, ktoré mali samostatný skutkový priebeh a vyvolali samostatné následky. Ako vyplýva z obsahu odôvodnenia preskúvaného rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, najmä body 105 až 113, krajský súd sa vo svojom odôvodnení zameril najmä na potvrdenie dôvodnosti tretieho skutku, pre ktorý bol žalobca sankcionovaný, ktorý mal spočívať v tom, že ako správca bytového domu Q., ul. V., súp. č. XXXX, orientačné číslo X, XX nepredložil (podľa názoru sťažovateľa) vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o svojej činnosti za rok 2016 a to v termíne do 31.05 nasledujúceho roka. Vo vzťahu k tomuto tretiemu skutku správny súd dospel k záveru, že toto právne posúdenie povinnosti žalobcu ako správcu bytového domu nebolo správne a preto nebolo možné sa stotožniť s kvalifikáciou predmetného konania ako správneho deliktu žalobcu. Správny súd podotkol, že zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov neukladá povinnosť zahrnúť okolnosti doručovania, predkladania, oboznamovania sa vlastníkov bytov s listinami správcu do ustanovení zmlúv o výkone správy. Zákon č. 182/1993 Z. z. ukladá správcovi v rámci jeho činnosti povinnosť v súvislosti s niektorými aktmi jeho činnosti tieto vlastníkom bytov predložiť, niektoré zverejniť, niektoré doručiť, niektoré zverejniť na mieste obvyklom. Tretieho deliktu sa mal žalobca v tomto skutku dopustiť tým, že konal v rozpore s § 8a ods. 2 zákona č.

182/1993 Z. z., čo mu po správny súd po citácii paragrafového znenia § 8a zákona uviedol, že zákon zrejme určil pre tento typ výsledkov činnosti správcu jednu príslušnú formu oboznámenia sa vlastníkov bytov a nebytových priestorov s ňou. Uviedol, že popritom zákon č. 182/1993 Z. z. v § 8a ods. 5 upravil aj styk vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome so správcom, ktorý má zabezpečovať zástupca vlastníkov, ktorý informuje vlastníkov o činnosti správu a o dôležitých otázkach prevádzky domu, nie je však oprávnený rozhodovať o veciach vymenovaných v zákone. Správny súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že podľa čl. 5 bod 8 Zmluvy o výkone správy zo dňa 27.06.2016 sa účastníci zmluvy dohodli, že styk vlastníkov so správcom zabezpečuje zástupca vlastníkov zvolený na schôdzi a informuje vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome o činnosti správcu a o dôležitých otázkach prevádzky domu. Správny súd mal za nesporne preukázané, že na schôdzi vlastníkov a nebytových priestorov oboch chodov zo dňa 10.11.2016, o.i. boli schválení ako zástupcovia vlastníkov bytov pre vchod č. X, pán A. a pre vchod č. XX, pani A.. Z listiny zo dňa 30.05.2017 vyplynulo, že zástupcovia vlastníkov bytového domu pani A. a pán A. prevzali vyúčtovanie za rok 2016 pre vlastníkov bytov domu Sázava a vyúčtovanie nákladov za služby spojené s bývaním za rok 2016 za jednotlivé byty. Obaja zástupcovia potvrdili, že vyúčtovanie odovzdajú vlastníkom bytov a proti podpisu následne podpisové listiny odovzdajú správcovi do 10.06.2016.

51. Krajský súd vyjadril názor, že vzhľadom na zákonnú úpravu, ktorá nešpecifikuje, že správca je povinný doručovať v prípade ako je tento osobne vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome správu o činnosti s prihliadnutím na to, že zákon i zmluva uzavretá medzi žalobcom a vlastníkami bytov a nebytových priestorov v dome umožňuje zabezpečenie styku medzi správcom a vlastníkami v dome prostredníctvom zástupcov vlastníkov a so zohľadnením toho, že príslušný zástupcovia vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome správu a ostatné listiny o činnosti správcu prevzali osobne a mali ich doručiť proti podpisu, nebolo potom podľa názoru správneho súdu správne kvalifikovať konanie žalobcu ako správny delikt podľa ust. § 4 ods. 1 písm. h) zákona č. 250/2007 Z. z. v spojení s § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z.

52. Správny súd vyjadril názor, že žalovaná nesprávne právne posúdila vec, pretože nesprávne vyložila vyššie citovanú právnu normu.

53. Senát kasačného súdu konštatoval, že právny výklad ust. § 8a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov ohľadom spôsobu doručovania správy o výsledku činnosti správcu za predchádzajúci kalendárny rok tak, ako to urobil krajský súd je správny a kasačný súd sa s ním v celom rozsahu stotožnil.

54. Aj podľa názoru senátu kasačného súdu, vzhľadom ku skutočnosti, že zákonná norma neobsahuje konkrétny spôsob doručenia správy o činnosti za predchádzajúci kalendárny rok má za to, že doručenie spôsobom, aký zvolil správca domu, tzn. doručenie prostredníctvom zvolených zástupcov jednotlivých vchodov bytového domu je súladné so zákonom v spojení s ustanoveniami zmluvy o správe domu, ktorá bola uzatvorená medzi vlastníkami bytov a nebytových priestorov a správcom domu.

55. Podľa ust. § 195 písm. b) SSP správny súd nie je vo veciach správneho trestania viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak ide o skúmanie otázky zániku zodpovednosti za priestupok uplynutia prekluzívnej lehoty alebo premlčacej lehoty, ktoré bolo možné vyvodiť zodpovednosť za iný správny delikt alebo za iné podobné protiprávne konanie.

56. Podľa názoru kasačného súdu v prvostupňovom, ako aj v druhostupňovom rozhodnutí žalovaného správneho orgánu absentuje nesprávne správne posúdenie, okrem už uvedeného aj v tom rozsahu, že ako je nesporné z obsahu administratívneho spisu a nepriamo aj z rozhodnutí žalovaného správneho orgánu v prvom stupni, žalobca sa mal podľa názoru žalovaných správnych orgánov dopustiť troch správnych deliktov.

57. V rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie, právna teória rozoznáva trestné činy, priestupky a iné správne delikty v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (tak ako to určuje zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania o postih správny orgánom za určité nedovolené konanie, či opomenutie. Je treba zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúce zaradenie medzi trestné činy, priestupky, či iné správne delikty a z toho vyodené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Z týchto hľadísk je potrebné vychádzať pri posúdení nevyhnutnosti konkretizácie skutku a jeho miesta v rozhodnutí.

58. Vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. Tento záver je vyvoditeľný priamo z ust. § 47 ods. 2 Správneho poriadku.

59. Z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia je zrejmé, že správny orgán v ňom popisuje tri samostatné správne delikty. Na tomto mieste je potrebné uviesť, že pri súbehu viacerých správnych deliktov (viacčinný súbeh) je potrebné použiť, tzv. analógiu legis, tzv. absorpčnú zásadu. Jej podstata tkvie v absorpcii sadziieb, teda prísnejší trest pohlcuje miernejší. Zbiehajúce sa delikty sú tak postihnutelné, len trestom určeným pre najťažší z nich, čo pri rovnakých sadzbách pokút znamená, že správny orgán posúdi závažnosť deliktu a úhrnný trest uloží podľa sadzby za najzávažnejší z týchto deliktov (závažnosť pritom treba posudzovať predovšetkým s ohľadom na charakter individuálneho objektu deliktu, čiže záujem, proti ktorému delikt smeruje a ku ktorému je ochrana právnym predpisom určená).

60. Na tomto základe, teda v danom prípade treba aplikovať pravidlá pre ukládanie úhrnného trestu, t. j. správny orgán uloží za viaceré delikty sankciu podľa ustanovení vzťahujúcich sa na správny delikt najprísnejšie postihnutelný. Touto zásadou sa správne orgány pri ukladaní sankcie za nimi zistené tri správne delikty neriadili a pravdepodobne táto skutočnosť ušla aj pozornosti krajského súdu. Ak správny orgán bol toho názoru, že žalobca spáchal viacero správnych deliktov pri ukladaní pokuty za tieto delikty mal uložiť sankciu za správny delikt najprísnejšie postihnutelný.

61. Konajúce správne orgány mali postupovať pri zistení objasnení konaní žalobcu a jeho sankcionovaní, v súlade s platnými ustanoveniami zákona o správnom konaní, čo v danom prípade žalovaný správny orgán neurobil.

62. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne aj rozhodnutia o iných správnych deliktoch, je nevyhnutné vymedziť presne, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania tak, aby skutok nemohol byť zameniteľný s iným. Z administratívneho spisu je zrejmé, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu obsahuje vo výroku presne opísané skutky, ktorých sa mal žalobca dopustiť, avšak tento výrok už výrok neobsahuje sankciu, ktorá by bola založená na tzv. absorpčnej zásade.

63. Z ustálenej judikatúry najvyššieho súdu i ústavného súdu týkajúcej sa správneho trestania vyplýva, že pokiaľ subjekt spácha viacero deliktov, správny orgán uloží sankciu podľa ustanovení vzťahujúcich sa na správny delikt za najprísnejšie postihnutelný. Pri rovnakej sadzbe pokút správny orgán uloží úhrnnú sankciu podľa toho ustanovenia, ktoré sa vzťahuje za najzávažnejší delikt. Z napadnutého rozhodnutia žalovaného vyplýva, že žalovaný sa explicitne nezaoberal vyhodnotením závažnosti každého jednotlivého porušenia zákona tým, že by určil výšku sankcie u jednotlivých deliktov a v

závere uložil sankciu, ktorú by v odôvodnení rozhodnutia vyhodnotil, že práve toto porušenie zákona považoval za najzávažnejšie a z akého dôvodu.

64. Z rozhodnutia prvostupňového orgánu je zrejmé, že kvalifikoval u žalobcu tri delikty, avšak absentuje správna úvaha o uložení výšky a druhu sankcie.

65. Po preskúmaní predloženého spisového materiálu a postupu kasačný súd s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu dospel k záveru, že krajský súd síce rozhodol správne, keď zrušil rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Avšak kasačný súd vytýka správnym orgánom, že nevyhodnotili závažnosť, trvanie, mieru zavinenia, spôsob zavinenia, následky protiprávneho konania, minulosť prevádzkovateľa, skutočnosť, či ide o opakované protiprávne konanie a v súvislosti s tým nepoužil vo svojom rozhodnutí absorpčnú zásadu. Tieto okolnosti je povinný žalovaný správny orgán vyhodnotiť v ďalšom administratívnom konaní.

66. Podľa ust. § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

67. O trovách konania bolo rozhodnuté s poukazom na ust. § 170 písm. a) SSP v spojení s ust. § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi súd priznal úplnú náhradu trov konania proti žalovanej.

68. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu SR pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok n i e j e prípustný.